

- Szalai, Andrea (1996). A beások. Az etnikai identitás határai a nyelvhasználat tükrében. [Bajáši. Etnická identita z pohľadu jazykovej praxe.] In: *Kritika* 12. p. 7–9.
- Szalai, Andrea (1997). A „mi“ és az „ők“ határai, avagy a beások belülről [Hranice pojmov „my“ a „oni“, alebo Beáši zvnútra]. In: *Regio* 8/1. p. 104–126.
- Szarka, László (1999). A közép-európai kisebbség tipológiai besorolhatósága [Možnosti typologického zaradenia stredo európskych menšín]. In: *Kisebbségkutatás* 1999/2.
- TOMKA, Miklós (1983). A cigányok története [Dejiny Cigánov]. In: Szegő László: *Cigányok honnét jöttek, merre tartanak* [Odkiaľ prišli Cigáni a kam smerujú?]. Budapest. p. 46–57.
- Žilák, Ján (1986). Tradícia výroby dreveného riadu v Českom Brezove. In: *Slovenský národopis* XXXIV/1–2: p. 269–277.

Jedna rodina a dva odlišné pohřby...

Jak nadpis napovídá, chtěl bych vám vyprávět o něčem, co se doopravdy stalo, a nic veselého to nebude.

Bylo léto a kmotr mé sestry, otcův strýc, odjížděl domů na východní Slovensko. Můj děda, což byl kmotrův bratranec, se také chystal na cestu. Kmotrův otec a dědův „bratr“ (vyruštali spolu jako bratři, ale byl to synovec a strýc) byl v nemocnici a doktoři mu nedávali valnou šanci dožít se konce léta.

Vyrazili jsme v polovině července na cestu za umírajícím „strejdou“. Když jsme dorazili na místo, ještě ten den jsme jeli navštívit „strejdu“ do nemocnice. Tam jsme se dozvěděli, že je to s ním velice špatné, a že to asi nepřežije. Dávali mu nanejvýš týden života. Prázdniny plně zábavy jako by zahallil stin smrti, ale „strýc“ pořádku žil, a tak se nikdo neopovážil dělat, jako by už umřel. Všichni byli smutní, ale věřili, že se z toho „strýc“ dostane.

Po týdnu „strejda“ umřel.

Ještě v den, kdy „strejda“ umřel, se sjelo příbuzenstvo do domu, kde žil „strýc“ a „teta“ s nejmladším synem a jeho manželkou. Všichni byli jako opáření. Začala příprava na pohřeb. Kmotr a jeho bratři začali oběhovat instituce zabývající se nebožtíky, a začali se radit o financování celého pohřbu.

„Strýc“ zemřel v nemocnici a z nemocnice ho převezli do márnice v pohřebním ústavu. Mezitím kmotr s bratry vyřídil vše, co je nutné k pohřbu, a zbyvalo jen nakoupit jídlo na pohřební oslavu a na předvečer pohřbu, kdy se vartuje.